

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Majchráka a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **R. Z.**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 3 T 179/2005, prerokoval na neverejnom zasadnutí 19. februára 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený R. Z. prostredníctvom obhajcu JUDr. L. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 11. apríla 2007, sp. zn. 5 To 17/2007 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného R. Z. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 2. januára 2007, sp. zn. 3 T 179/05 bol obvinený R. Z. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (v znení účinnom do 1. januára 2006 - ďalej len Tr. zák.), ktorého sa podľa skutkových zistení okresného súdu dopustil tým, že

dňa 2. februára 2005 v čase asi 21.20 hod. v byte na N. U. č. X. v N. Z. po prechádzajúcom slovnom nedorozumení fyzicky napadol tam prítomného poškodeného J. G. tak, že sa ho snažil zväzkom kľúčov, ktoré držal v ruke udrieť do tváre, následne ho kopol do ľavej nohy v oblasti chodidla a prstov, čím mu spôsobil zranenie, a to pomliaždenie pravej ruky a zlomeninu základného článku 5. prsta ľavej nohy s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 3. februára do 25. februára 2005 a škodu na nohaviciach vo výške najmenej 150 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace, ktorého výkon bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok. Poškodený J. G. bol s uplatneným nárokom na náhradu škody podľa § 229 ods. 1 Tr. por. odkázaný na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený R. Z., na podklade ktorého odvolania Krajský súd v Nitre rozsudkom z 11. apríla 2007, sp. zn. 5 To 17/2007 napadnutý rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. (rozumej zákona č. 14/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 1. januára 2006 - ďalej len Tr. por.) zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že obvinenému R. Z. za súdený trestný čin uložil podľa § 221 ods. 1 a § 53 ods. 2 písm. a/, ods. 3 a § 54 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 5 000 Sk, ktorého výkon podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. povolil zaplatiť v dvoch mesačných splátkach o 2 500 Sk, pričom pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace s tým, že podľa § 54 ods. 2 Tr. zák. vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Nitre a proti jemu predchádzajúcemu rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 2. januára 2007, sp. zn. 3 T 179/05 podal obvinený R. Z. dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. L. M. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a bez výslovného uvedenia (dôvod vyplýva iba z textu podaného dovolania) tiež o dovolací dôvod podľa 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. s tým, že vo veci konal policajný orgán, ktorý sa neskôr sám pre zaujatosť vylúčil z vykonávania úkonov.

Dovolateľ predovšetkým namietal, že rozhodnutie súdov oboch stupňov je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku. V prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom neboli vyčerpané všetky možnosti na ustálenie skutkového stavu veci, neboli odstránené rozpory medzi jednotlivými dôkazmi a nebolo tak jednoznačne preukázané, že akým spôsobom došlo k zraneniu poškodeného, či mu

zranenie nespôsobilá iná osoba, resp. či k jeho zraneniu skutočne došlo. Súdy oboch stupňov akceptovali účelové tvrdenia bývalej manželky A. T. a jej priateľa - poškodeného J. G. o spôsobe vzniku jeho zranenia, t.j., že poškodenému kopnutím zlomil prst na nohe v ich spoločnom byte. Celá udalosť bola z ich strany zinscenovaná a mala slúžiť tomu, aby bol vzatý do väzby, počas ktorej doby sa bývalá manželka mala zmocniť spoločného majetku, o ktorý sa súdili. Svedčí o tom skutočnosť, že bývalá manželka podala trestné oznámenie pre trestný čin podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pre ktorý bol dovolateľ vzatý do väzby, z ktorej však bol na kauciu prepustený a následne v konaní Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2 T 26/04 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1 To 47/05 bol pre skutok, pre ktorý bol trestne stíhaný, podľa § 226 písm. a/ Tr. por. oslobodený.

V posudzovanom prípade bol bývalou manželkou vlákaný do spoločného bytu, kde už čakal poškodený, ktorý dovolateľa napadol a zbil, pričom zranenie, pre ktoré sa proti dovolateľovi vedie trestné stíhanie utrpel zakopnutím o prah dverí počas incidentu. Výpovede svedkom boli v tomto smere rozporné, pričom svedkyňa R. výslovne uviedla, že si nepamätá, či kopol poškodeného. Rovnako svedok M. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že dovolateľ spadol na zem a za ním postupoval aj poškodený, čo však poškodený robil uviesť nevedel. To všetko preukazuje, že dej sa odohral tak, že keď ho poškodený vytláčal z predsiene, zakopol o prah a sám si spôsobil zranenie (zlomenie malíčka na nohe).

Priebeh tohto incidentu bol preukázaný aj lekárskou správou o zraneniach dovolateľa, z ktorej vyplýva že mal zranenia na tvári po úderoch a vyvrtnutie ľavého členka, keď ho poškodený vytláčal z predsiene. Aj znalec MUDr. G. považoval vznik zranenia poškodeného tak, ako ho sám popisoval za málo pravdepodobný až vylučujúci. Súdy neakceptovali požiadavku doplniť dokazovanie zadovážením originálu RTG snímku o zranení poškodeného a neskoršieho RTG snímku, ktoré dôkazy by preukázali, že utrpel zranenie zakopnutím o prah dverí, keď bol bosý.

Podľa odvolateľa závažným procesným pochybením súdov oboch stupňov bolo aj to, že svoje závery opierali aj o dôkazy, ktoré vykonal policajný orgán, ktorý bol neskôr z konania vylúčený pre svoju zaujatosť.

Obvinený R. Z. preto v podanom dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že bol porušený zákon z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., aby zrušil rozhodnutia súdov oboch stupňov a aby Okresnému súdu Nové Zámky prikázal, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) avšak súčasne zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Tento mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Svedčí tomu aj dikcia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací, pretože dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už aj z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením

vykonaných dôkazov nemožno vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Naznačený dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. V konečnom dôsledku z toho vyplýva, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba tzv. právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu, zistenému súdmi nižších súdov. Skutkový stav je v rámci rozhodovania o dovolaní, opierajúcom sa o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže ani skúmať ani meniť.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

V posudzovanej veci súdy oboch stupňov (Okresný súd Nové Zámky ako súd prvého stupňa a Krajský súd v Nitre ako súd odvolací) zhodne skutkovo uzavreli, že obvinený sa dopustil skutku právne posúdeného ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. Skutkovými zisteniami prvostupňového a odvolacieho súdu bol najvyšší súd viazaný a nemohol ich skúmať ani meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por.), pričom právne posúdenie skutku zodpovedá zákonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné dodať, že sa nemohol zaoberať dovolateľom uplatnenou námietkou, že prvotné úkony po začatí trestného stíhania vykonal policajný orgán, ktorý sa sám napokon vylúčil z vykonávania trestných úkonov (z obsahu jeho rozhodnutia vyplýva, že tak urobil preto, lebo obvinený sa na neho opakovane sťažoval a chcel týmto procesným spôsobom urýchliť priebeh objasňovania veci), pretože uvedená námietka, inak spôsobilá založiť dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por., nebola v odvolacom konaní namietaná (§ 371 ods. 3 Tr. por.), hoci dovolateľovi bola celkom zjavne známa už v pôvodnom konaní (v konaní pred súdom prvého stupňa, ako aj v konaní pred odvolacím súdom).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací so zreteľom na uvedené zjavné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie obvineného R. Z. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. februára 2008

JUDr. Juraj M a j c h r á k , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

